

ÎNCHEIERE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Antoci Anatolie,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Antoci Anatolie
împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al
Republicii Moldova, intervenient accesoriu Oleg Chilaru cu privire la anularea
ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și încasarea salariului
pentru absența forțată de la muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Antoci Anatolie și menținută hotărârea Judecătoriai Centru,
mun. Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 16 august 2016, Antoci Anatolie a depus cerere de chemare în
judecată împotriva IGP al MAI al RM, intervenient accesoriu Oleg Chilaru cu privire
la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și încasarea
salariului pentru absența forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin ordinul Inspectoratului
General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016 a fost sancționat disciplinar cu
concedierea din poliție, în temeiul art. 47 alin.1 lit. k) din Legea cu privire la
activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, adică pentru
comiterea unei încălcări grave, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile
neutilizate și cu dreptul de a primi pensia pe linia MAI, pentru încălcarea prevederilor
art. 26 alin. (1) lit. a), b), c) și d) art. 28 alin.(1) lit. g) ale Legii cu privire la
activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct.6 lit. e),
i), j) și k) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea
Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, pct. 20 subpct. 4) și 7) din Regulamentul privind
organizarea și funcționarea Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului
General al Poliției, aprobat prin Ordinul IGP nr.86 din 26 iulie 2013, pentru
comiterea unor fapte manifestate prin atitudine neglijentă față de obligațiunile de
serviciu prin nereacționarea promptă la înștiințarea făcută de Marina Iurceac,
manifestarea unui comportament agresiv și abuziv în legătură cu funcția deținută față
de subalterni, fapt care a compromis prestigiul funcției și al autorității din care face
parte.

Indică că circumstanțele descrise în conținutul Ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016, nu corespund adevărului, deoarece dânsul a întreprins toate acțiunile necesare în calitatea sa de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani și a acționat prompt conform atribuțiilor funcționale.

Menționează că la 21 iunie 2016, la indicația sa a fost convocată ședința operativă cu șefii de servicii din cadrul Inspectoratului, unde a solicitat șefului adjunct și șefului Secției investigații, infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Rîșcani de a întreprinde toate acțiunile necesare în vederea constatării circumstanțelor referitoare la dispariția lui Iurceac Igor și Tatarciuc Dumitru, precum și a automobilului cu care aceștia se deplasau.

Susține că sunt eronate concluziile Inspectoratului General al Poliției, consemnate în Ordinul nr. 423 ef. din 15 iulie 2016, precum că dânsul a manifestat o atitudine neglijentă față de obligațiunile sale de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, ca reacție la înștiințarea telefonică din 20 iunie 2016, iar Ordinul contestat, de sancționare disciplinară în privința sa este neîntemeiat și ilegal, inclusiv și în partea ce se referă la faptul că a manifestat un comportament agresiv și abuziv față de subalterni, deoarece aceste circumstanțe nu au fost demonstrate în cadrul anchetei de serviciu desfășurate.

Totodată, consideră ca fiind neîntemeiat și ilegal Ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016, în partea invocată de pârât, precum că în seara de 21 iunie 2016, în timp ce persoana bănuită de săvârșirea omorului și tâlhăriei era chestionată în biroul de serviciu al șefului Secției investigații, infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Rîșcani, în comun acord cu șeful adjunct al Direcției NORD a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, dânsul ar fi intrat în birou și în prezența persoanei bătute, prin comportament agresiv, care contravine normelor de etică și deontologie al polițistului, ar fi reproșat unuia dintre polițiști despre faptul că aceștia nu s-au ridicat în picioare la intrarea superiorului, atentând astfel la demnitatea polițiștilor aflați în exercițiul funcțiunii, ceea ce ar fi dus la refuzul bănuitului de a conlucra mai departe cu organul de urmărire penală.

Solicită, reclamantul Antoci Anatolie, anularea ordinului șefului Inspectoratului General de Poliție nr. 423 ef. din 15 iulie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Anatolie Antoci și a șefului adjunct al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Grîu Andrei, în partea în care s-a dispus sancționarea disciplinară cu concedierea din poliție, ca fiind ilegal, restabilirea sa în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Prin hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 06 octombrie 2016, acțiunea a fost respinsă integral, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Antoci Anatolie și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 08 august 2017, Antoci Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele administrate la dosar și au aplicat eronat normele de drept material și procedural, din care motiv concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii iar hotărârea pronunțat ilegală și pasibilă de a fi casată.

Consideră că erorile admise de către instanțele ierarhic inferioare au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei, copia deciziei instanței de apel din 04 mai 2017, a fost expeditată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului Antoci Anatolie la data de 19 iunie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire cu nr. 10415 ce se conține la dosar (f.d. 50 Vol. II), însă careva date privind recepționarea acesteia de către destinatari, materialele cauzei nu conțin.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Antoci Anatolie s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 08 august 2017, împotriva încheierii instanței de apel din 04 mai 2017, în termen.

La data de 12 octombrie 2017 IGP al MAI al RM a depus referință asupra recursului declarat de Antoci Anatolie invocând legalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și solicitând de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Antoci Anatolie în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Antoci Anatolie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Antoci Anatolie.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Antoci Anatolie se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva